

Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁξυᾶς

ΕΤΟΣ 10

Νº 4

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΟΞΥΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ "Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ,,

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907 - ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 66 - ΑΘΗΝΑΙ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1980

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ
- Η ΑΡΧΗ ΕΝΟΣ ΙΕΡΟΥ ΕΡΓΟΥ
- ΔΩΣΤΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ
- ΑΜ ΕΤΟΥΤΟ Τ.Ν.ΩΣ ΕΙΝΑΙ
- ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ
- ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ ΜΑΣ
- ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
- ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ
- ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
- ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΜΑΣ;
- ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

Πέρασε κιόλας ένα τρίμηνο από την έκδοση του τρίτου φύλλου μας. Με τό φύλλο μας αυτό ή φωνή μας κλείνει ένα χρόνο από την έκδοση της και με τό επόμενο φύλλο εισέρχεται στο δεύτερο χρόνο.

Ἐπιτρέψτε μας λοιπόν, νά κάνουμε ένα μικρό και καλόπιστο σχόλιο ὅσον ἀφορᾷ τό σκοπό και τή δράση της. Θέλουμε νά πιστεύουμε ἀπόλυτα ὅτι ὁ σκοπός της φωνῆς της Ὁξυᾶς, δέν εἶναι οὔτε ή κερδοσκοπία οὔτε ή προσωπική προβολή κανενός ἀπολύτως, οὔτε ἀποβλέπει ή φιλοδοξεῖ σέ τίποτε.

Στόχοι της φωνῆς μας, ή πατριωτική σύνδεση και ἀλληλεγγύη μεταξύ μας, τᾶ νέα τῶ

ἀπανταχοῦ χωριανῶν μας και ή ἐνημέρωση γύρω ἀπό τᾶ προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τό χωριό μας και γενικώτερα τόν τόπο μας.

Θέλουμε νά πιστεύουμε πώς δέν ἔχουμε ξεφύγει ὡς σήμερα ἀπό τό σκοπό μας. Γιά νά συνεχίσουμε ὅμως μέ πῶς πολύ ζήλο και διαθέση θέλουμε ἀπ' ὅλους πού μᾶς διαβάσετε τήν συμπαραστάση σας. Γραφεῖται ὅλοι οἱ χωριανοί συνδρομητές στήν φωνή της Ὁξυᾶς. Ἡ συνδρομή εἶναι τόσο λίγη.

Βάζοντας κανείς κάτω τό φιλότιμο και τήν λογική θά πρέπει νά σκεφτεῖ ὅτι ή Φωνή μας στό κάτω κάτω δέν κερδοσκοπεῖ και ἀπόδειξη τούτου εἶναι ὅτι στέλνεται σέ ὅλους τούς χωριανούς δωρεάν σέ ὅλες τίς πόλεις καθώς και στό ἐξωτερικό.

Δῶστε λοιπόν ὅλοι δυναμικά τό παρῶν ἐγγραφήτε και συμμετέχετε ἐνεργά στήν προσπάθεια μας αὐτή. Ὁ Σύλλογος μας εἶναι τόσο μικρός γιά νά προσφέρει πῶς πολλά ὥστε κάποια μέρα θά ἀναγκαστεῖ νά λυγίσει. Περιμένουμε λοι ὄν ὅλων τήν συνδρομή και τήν ἐνθάρυνση στήν προσπάθεια μας αὐτή.

Η ΑΡΧΗ ΕΝΟΣ ΙΕΡΟΥ ΕΡΓΟΥ

Μέρα Κυριακή στίς 13-7-80 ἄρχισε ή πραγματοποίηση ἑνός θεάρεστου ἔργου πού ἦταν εὐχή και ἱερή ἐπιθυμία ὅλων τῶν συγχωριανῶν μας.

Ἡ ἀρχὴ ἐνὸς ἱεροῦ ἔργου

Τίς πρωϊνὲς ὥρες ομάδα ἀπὸ πεπειραμένους οἰκοδόμους σχεδίασαν καὶ καλοῦπωσαν τὸ δάπεδο τῆς Ἀγ. Τριάδος Ὁξυῶς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἑξῆς μέρας ὑπακούοντας τὸ μεσημβρινὸ κάλεσμα τοῦ κήρυκα καὶ στὸ χτύπο τῆς καμπάνας ἔτρεξαν ἀρκετοὶ νέοι καὶ ἡλικιωμένοι γιὰ νὰ «ρίξουν» τὸ μπετόν τοῦ δαπέδου. Μέσα σὲ λίγες ὥρες καὶ πρὶν ἀκόμα δύσει καλὰ ὁ πορφυρός τοῦ ἡλίου δίσκος τὸ ἐργατικὸ καὶ ἀκούραστο μελισσολοῖ εἶχε τελειώσει ἕνα δύσκολο ἔργο. Οἱ βάζεις πού στήριζαν ἕνα ἱερό δημιούργημα ἕνα γραφικὸ ξωκλήσι τοῦ χωριοῦ μας ἦταν κιάλας ἔτοιμες. Τώρα ὅλοι καθησμένοι κοιτάζαν μὲ ἐκδηλῆ ἱκανοποίησι τὸ ἔργο τῶν χειρῶν τους καὶ ὅλοι ὁμολογοῦσαν ὅτι κάποια θεία, δύναμη, κάποιος κόκος πίστεως ἔδωσε τόσο κουράγιο γιὰ ἕνα σύντομο τέλος μιᾶς δύσκολης ἀρχῆς. Ἀσφαλῶς στὴν ὅλη αὐτὴ προσπάθεια πρέπει νὰ συγχαροῦμε καὶ νὰ ἐπαινέσουμε τὴν προσφορὰ δουλειᾶς ὄλων, ἰδιαίτερα ὅμως τὴν νεανικὴ ζωτάνια καὶ πνοὴ τριῶν νέων παληκαριῶν τοῦ χωριοῦ μας γνωστῶν γιὰ τὴν ἐργατικότητά τους. Στὶς ἐπόμενες τέσσερες ἡμέρες μὲ τὴν ἐθελοντικὴ ἐργασία συνταξιούχων οἰκοδόμων καὶ βοηθῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὑψώθηκε στὴν περιβλεπτο θέσση τὸ ἱερό δημιούργημα μιᾶς βαθειᾶς λατρευτικῆς πίστεως ὄλων μας. Ἀπὸ τώρα ἤδη ἄρχισε νὰ δεσπόζει τῆς ὅλης περιοχῆς καὶ βλέποντας το ὅλοι οἱ «οντοχωριανοὶ» μας μιλοῦν μὲ θαυμασμό γιὰ τὴν ὁμόνοια, τὴν σύμπνοια καὶ τὴν ἀνιδιοτελεῖ προσφορὰ δουλειᾶς πού διακρίνει τοὺς χωριανούς μας καὶ πού πολλὰ ἔργα μας μιλοῦν γι' αὐτό.

Ἐδῶ βέβαια πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι κι' ἀνάμεσα μας ξεφυτρώνει καμιὰ τσουκνίδα, ὅμως γρήγορα εὐτυχῶς μαραίνεται πνιχτὴ στὸ χαμομήλι τῆς ὁμόνοιας τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλοὑποχώρησης.

Θὰ πρέπει, πιστεύω, ὅλοι μας νὰ γίνουμε καλόπιστοι συζητητῆς, χωρὶς πείσμα καὶ ἰσχυρογνωμοσύνη, γιὰ νὰ βρῖσκουμε τὴν χρυσή τομὴ στὶς διαφωνίες μας μὲ ἀλληλοσεβασμὸ, ἀγάπη καὶ κατανόηση. Ἐἴτσι ἢ προκοπὴ τοῦ χωριοῦ μας θὰ γίνῃ περισσότερο ζηλευτὴ καὶ οἱ ἐπερχόμενοι θὰ μιλοῦν μὲ σεβασμὸ καὶ θαυμασμὸ γιὰ τοὺς ἀπερχόμενους καὶ τὰ ἔργα τους. Τέλος ἄς εὐχηθοῦμε σύντομα καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῆς Ἀγ. Τριάδας νὰ ἀποπερατωθεῖ τὸ ξωκλήσι μας αὐτό καὶ νὰ ἀξιοθεοῦμε πάντα ἀδελφωμένοι κι' ἄλλα ἔργα νὰ πραγματοποιήσουμε γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ μας.

Κώστας Ἀθανασόπουλος

ΔΩΣΤΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

Ἰούλιος μῆνας. Κάνοντας τὴν κανονικὴ μου ἄδεια ρέμβαζα τὴν ἁρμονία καὶ τὰ κάλλη τῆς φύσεως, σὲ μιὰ καταπράσινη ἐξοχὴ μακριὰ ἀπὸ τὴ θορυβώδη καὶ ἀποπνιχτικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἀθήνας

Ἦταν ἀπόγευμα. Κάποια στιγμὴ συνεπαρμένος ἀπὸ τὴ γοητεία τῆς φύσεως, ἔπεσε τὸ μάτι μου σ' ἕνα μυρμηγκὶ πού προσπαθοῦσε νὰ μετακινήσει ἕνα σπόρι σταριοῦ. Χωρὶς νὰ τὸ θέλω, ἄρχισα νὰ πυρακολοῦθῶ μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον, τὴν μάχη τοῦ μέρμηγκα μὲ τὸ σπόρι. Ὁ μέρμηγκας ἐνὸς πάλεψε κάμποση ὥρα μὲ τὸ σπόρι χωρὶς νὰ μπορέσει νὰ τὸ μετακινήσει, στάθηκε γιὰ λίγο ἀναποφύσιτος καὶ μετὰ παράτησε τὴ μάχη καὶ ἐξαφανίστηκε.

(Νόμισα πῶς παράτησε τὸν ἀγῶνα, ἀπαγοητευμένο καὶ νικημένο, ὅμως ἔκανα λάθος.)

Σὲ λίγο ὁλόκληρη στρατιὰ μερμηγκιῶν περικύκλωσαν τὸ σπόρι καὶ σὺν πούπουλο τὸ μετακίνησαν μέσα τῆς φωλιά τους, πού ἦταν πρὸ πέρα, καὶ τὸ ἐξαφάνισαν μέσα στὴν ὑπόγεια κατοικία τους. Στὴ συνέχεια βλέπω τὴ στρατιὰ τῶν μερμηγκιῶν νὰ βγαίνει ἀπὸ τὴν φωλιά τους καὶ νὰ στήνουν τρικουβερτο γλέντι, χορεύοντας καὶ σηκώνοντας τίς κεραίες τους γιὰ τὴ νίκη τους.

Πανηγύριζαν γιὰ τὴ λεία τους, πανηγύριζαν γιὰ τὴν κατάφεραν νὰ νικήσουν τὸ σπόρι καὶ νὰ τὸ μεταφέρουν στὸ σπιτάκι τους γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν τροφή τους.

Ἀναλογιστῆκα ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὴν φοβερὴ νοσημοσύνη τῶν μερμηγκιῶν, καὶ τὴ σωστὴ ταχτικὴ καὶ στρατηγικὴ τους γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς τροφῆς των.

Ἀναλογιστῆκα πῶς ἂν δὲν εἶχαν μεταξὺ τους ὁμοφωνία, ἀλλυλεγγυή καὶ ἐνότητα δὲν θὰ μπορούσαν νὰ ζήσουν ὅλα μαζί, ἐνωμένα πέτυχαν αὐτὸ πού ἠθελαν.

Ἀναλογιστῆκα αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ παίρνοντας μᾶθημα ἀπὸ τὸ μερμηγκὶ καὶ μελαγχόλησα.

Ἀναρωτήθηκα γιὰ τὴν καὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ μὴ εἶναι ἔτσι ἐνωμένοι, πού ὅποσδήποτε ἔχουν περισσότερη... νοσημοσύνη ἀπὸ τὰ μερμηγκία; Γιατί; Θὰ πέτυχαν τόσα πολλά. Πρόσφατο παράδειγμα τῶν χωριανῶν μας.

Μέσα σὲ λίγες μέρες, κατῶρθωσαν ὅτι δὲν ἔγινε τόσο χρόνια. Στήσανε τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀγ. Τριάδας, μέσα σὲ χρόνο ρεκόρ.

Ἄλλο παράδειγμα, τὸ κοιμητήρι τοῦ χωριοῦ, καὶ τόσα ἄλλα πρὶν ἀπ' αὐτὰ πού μιλοῦν ἀκόμη. Καλντερίμια, βρῦσες ξωκλήσια κ.λ.π.

Γιατί νὰ μὴν εἶμαστε λοιπὸν ὅλοι καὶ πάντα ἐνωμένοι καὶ ἀγαπημένοι; Πιστέψτε μας ὅλοι θὰ καμαρώνουμε ἀκόμη πρὸς πολὺ γιὰ τὴν Ὁξυά μας.

Δώστε τὰ χέρια! Ἐνα μερμηγκὶ μᾶς δίνει μᾶθημα.

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Κάποιος χωριάτης μπῆκε σ' ἕνα ἐμπορικὸ καὶ ζήτησε ν' ἀγοράσει μιὰ σακοράφα.

Τέτοια πράγματα ὅμως δὲν εἶχε τὸ μαγαζί, ἀλλὰ ὁ ἔμπορος πού καθόταν μαζί μὲ δύο-τρὴς φίλους του, θέλοντας ν' ἀστείουτεῖ ἀπάντησε στὸ χωρικό:

— Ἀκόμη δὲν τίς ἀλωνίσταμε μωρὲ πατριώτη.

— Κρίμα, ἀπαντᾷ ὁ χωριάτης, πού κατάλαβε τὸ πειραγμα, καὶ τόσα βόδια ἐδῶ μέσα τί κάνετε;

Στὸ κατάστημα ὀπτικῶν εἰδῶν:

— Δεσποινίς, μού δίνετε παρακαλῶ ἕνα ζευγάρι γυαλιά;

— Γιὰ τὸν ἥλιο; ρωτᾷ ἡ δεσποινίς.

— Ὅχι, γιὰ μένα! ἀπαντᾷ ὁ κύριος.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΞΥΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ

ΦΥΛΛΑΔΙΟ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΙΣΜΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΟΞΥΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ "Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΑΛΑΟΣ,"

Έτος ίδρύσεως 1907

Γραφεία: Σοφοκλέους 66 - Αθήναι

Συντάσσεται από επιτροπή

Υπεύθυνος ύλης: Δημ. Ζούνης

Καποδιστρίου 16α Χαλάνδρι

Άλληλογραφία - συνεργασίες:

στο όνομα του υπεύθ. ύλης

ΑΜ ΕΤΟΥΤΟ ΤΙΝΟΣ ΕΙΝΑΙ

(Χρονικό από τη ζωή χωριανού μας στη γιορτή τ' Αηλιώς)

Τό περιστατικό πού αναφέρω, έγινε στό χωριό μας τ' Αηλιώς πριν από πολλά χρόνια, όταν ήμουν μικρός. Υπολογίζω νάγινε γύρω στό 1923-24. Δέν αναφέρω τά όνόματα των δύο «πρωταγωνιστών» γιατί — αν και έχουν φύγει για πάντα από κοντά μας πριν από πολλά χρόνια — νομίζω ότι δέν είναι σωστό.

Τότε στό χωριό είχαμε μεγάλη φτώχεια. Η εποχή του καλοκαιριού πριν βγούν όρισμένα ζαχαρωτά κνισμάτες, κρεμμύδια, αγγούρια κλπ., έκανε τή ζωή κόμην πιά δύσκολη, γιατί, αυτήν τήν εποχή σώνονταν και τό ψωμί, τό κυριότερο απ' όλα. Ήταν ή περίοδος στην οποία όπως λέει και ή λαϊκή παροιμία «ανάμεσα στά δύο ψωμιά χάνει ή μάνα τό παιδί».

Όμως, σχεδόν όλα τά σπίτια φύλαγαν τό αλεύρι πού χρειάζονταν για τό μπουρέκι τ' Αη Λιώς. Έμεις τά παιδιά τήν περιμέναμε μέ χαρά αυτήν τήν ημέρα, γιατί θά πηγαίναμε στον Αη Λιά, αυτοί πού γιόρταζαν θάφερναν στάρι, όρισμένοι και μέ ζαχαράτα, ίσως ό Λιά Τσίμας νάκανε και αρτοκλασία όπως συνήθιζε, όποτε τό στάρι θάταν περισσότερο και θά τρώγαμε κι από ένα κομμάτι ψωμί ρουφτένο. Ίσως ό θλάχος νάφερνε και καμιά τζαντήλα φρέσκο τυρί νά τό μοιράσει στον Αη Λιά. Βασικά εκείνη τήν ημέρα θά τρώγαμε καλύτερα κι αν τό σπίτι μας έπαιρνε και μερίδα ψητό, τόσο τό καλύτερο, γιατί, θά καθόμασταν κι έμεις τό μεσημέρι νά φάμε μπουρέκι και ψητό μαζί μέ τούς άλλους στον Αη Λιά. Λέω «μαζί μέ τούς άλλους» γιατί ποτέ τότε δέν κάθονταν όλες οι οικογένειες τό μεσημέρι νά φάν εκεί γιατί, έλειπαν τά λεφτά για τή μερίδα τού ψητού.

Τότε κανένας δέν έβηνε μόνος του γιατί δέν είχε, αλλά έβηναν όλοι μαζί ένα ψητό και τό μοιράζαν σε ίσες μερίδες. Αν οι θλάχοι πού είχαν νοικιασμένο τό βουνό έφερναν κι αυτοί ένα σφαχτό για τόν Αη-Λιά — γιατί κι αυτοί δέν έφερναν κάθε χρόνο — τότε οι μερίδες θάταν καλύτερες. Όπως και νά τόκανε όμως, δύο ψητά για όλο τό χωριό δέν ήταν τίποτα. Για νά πούμε τή μαύρη αλήθεια, κανένας δέ χόρταινε ψητό και όλοι όσο νά ψηθεί έφερναν γύρα-γύρα στά ψητά και τά λιμπίζονταν περιμένοντας πότε θά βγούν τά κοκρέτσια. Δέν ήταν ούτε μία ούτε δύο φορές πού τό ψη-

τός χώριζαν ανάλογα μέ όσους είχαν δηλώσει γιατί κι αυτές πληρώνονταν, μάς φαίνονταν ή μιά μερίδα πιά μεγαλύτερη ή πιά μικρότερη.

Για νά μή γίνονται παρεξηγήσεις στό μοίρασμα, κρύβονταν ένας πίσω από ένα μεγάλο δέντρο και δέν έβλεπε τίς μερίδες και όταν τόν ρωτούσαν «τίνος είναι τούτο» έλεγε ένα από τά όνόματα πού θάπαιρναν μερίδα τούτου.

Δύο από τούς «μπακατήσιους» τού χωριού πού ό ένας ήξερε νά λιωνίζει και νά μοιράζει καλά τό ψητό σε μερίδες, συνεννοήθηκαν μεταξύ τους νά έτοιμάσουν δύο πολύ καλύτερες μερίδες για τόν έαυτούς τους. Συνεννοήθηκαν λοιπόν ότι για νά ξεχωρίζει ό κρυμμένος τίς πού μοιράζει όταν θά τήν έπιανε θάλεγε συνθηματικά «άμ' έτούτο τίνος είναι;» Ένοείται ότι ό άλλος μπακατήσιος θά πύχαινε νά κρυφτεί πίσω από τό δέντρο.

Έτσι κι έγινε, αλλά, ό κρυμμένος τού τήν «έσκασε» τού μοιραστή και νά πώς: «Όλα ήταν έτοιμα και άρχισαν νά βιάζονταν όνόματα. Κάποτε ό μοιραστής φώναξε: Αμ έτούτο τίνος είναι; Ό κρυμμένος φώναξε τό όνομά του. Τό μοίρασμα συνεχίζονταν και ό μοιραστής φώναξε πάλι: Αμ έτούτο τίνος είναι; περιμένοντας νά άκούσει τό όνομά του, αλλά, ό κρυμμένος φώναξε άλλο όνομα. Ό μοιραστής πού δέν πίστεψε στά αυτιά του άκούγοντας άλλο όνομα, μέ τά δύο του χέρια κρατούσε τήν καλή μερίδα και ξαναρωτάει δυνατά: Αμ έτούτο σου είπα, τίνος είναι; και ό κρυμμένος ξαναλέει πάλι τό όνομα πού είχε πει. Φαρμακωμένος ό μοιραστής είδε ότι όλη ή πονηριά του πήγε στράφι, έδωσε τήν καλή μερίδα στό δικαιούχο, πού τήν πήρε μέ μεγάλη χαρά. Τέλοςσε τό μοίρασμα, φάγαμε και κανένας δέν κατάλαβε τή συνεννόηση πού είχε γίνει. Όλοι έλεγαν για τούς δύο πού είχαν πάρει τίς καλύτερες μερίδες ότι ήταν τυχεροί. Ναι, αλλά, ό κρυμμένος δέν τόκανε αυτό μόνον νά πάρει καλή μερίδα, αλλά και για νά πείνει τό μοιραστή νά σκάσει απ' τό κακό του.

Δέν πέρασε πολύς καιρός πού είπα τί είχε γίνει. Από τότε καθιερώθηκε άλλη χρονιά νά πηγαίνει πίσω από τό δέντρο παιδί.

Φυσικά ό μοιραστής δέν είπα τίποτε, γιατί, όπως και νά τόκανε ή ντροπή ήταν δική του, γιατί, αυτός είχε σκαρριστεί αυτή τή ματσαραγκιά.

Όμως έμεις τά παιδιά, για πολύν καιρό όταν βλέπαμε τό μοιραστή φώναζαμε: ΑΜ ΕΤΟΥΤΟ ΤΙΝΟΣ ΕΙΝΑΙ;

Πορφύρης Θανάσης

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Τό τραγούδι τής Βλαχούλας
 Βλαχούλα ν' έροδόλας από ψηλή ραχούλα
 μέ τή ροκούλα γνέθοντας τ' άδράχτι της γιομάτο,
 σέρνουν τά πόδια της δροσιά και τά μαλλιά της μόσκο,
 σέρνουν τά πασουμάκια της τού Μάη τά λουλούδια.
 Κι ό Βλάχος τήν καρτέραγε σε μιά ψηλή ραχούλα.
 —Βλαχούλα μ' πούθεν έρχεσαι και πούθε κατεβαίνεις;
 —Από τά πρόβατα έρχομαι στό σπίτι μου πααίνω.
 —Βλαχούλα μ', δέν παντρεύεσαι, τζοπάνη άντρα νά
 πάρεις;
 —Μπορείς βρέ σύ, κακόμοιρε ότι σου είπω νά κάμεις;
 Νά σφιιάσεις τ' άλλωνάκι σου στή μέση τού πελάου
 νά δέν τ' άκούει κανείς, νά δέν σπυρί σπυρί

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Στό προσκλητήριο κάλεσμα της Φωνής της Όξυας όσοι μπόρεσαν ανταποκρίθηκαν. Έτσι και φέτος τό χωριό μας έσφιζε από ζωή άνήμερα τ' "Αι - Λιας. Ήταν μιά μέρα όμορφη, γεμάτη κέφι, χαρά και ώραιες συγκινήσεις.

Από τίς 16 Ίουλίου ή άφιξη των συγχωριανών μας, προσκνητηών της γενέτειρας, άρχισε νά κορυφώνεται. Όλοι οι δρόμοι, τούς οδηγούσαν στό γραφικό μας χωριό. Όλους μας αλήθεια μάς έλκει σά μαγνήτης μέ μιά άόρατη δύναμη και λαχταρούμε νά βρεθούμε κοντά του. Μιά άσβεστη επιθυμία για τό χωριό φωλιάζει στις καρδιές μας και φουντώνει πιο πολύ τίς μέρες αυτές του πανηγυριού. Τά αυτοκίνητα, τό ένα μετά τό άλλο έρχονταν και στό άκουσμά τους αυθόρμητα όλοι σχημάτιζαν μιά ομάδα ύποδοχής. Άκολουθούσαν κλωσορίσματα, εύχές, άγκαλιές και φιλιά. Στιγμές γεμάτες συγκίνηση και χαρά πού ήταν ζωγραφισμένες στά πρόσωπα όλων.

Τά μάτια των άφιχθέντων άγκάλιαζαν μέ τό βλέμμα τους και απολάμβαναν τίς όμορφιές, τή δροσιά και τή γραφικότητα του χωριού μας. Μέ πόση λαχτάρα αλήθεια περίμεναν αυτήν τή στιγμή!

Και κάθε βράδυ τό καρενεδάκι του χωριού γέμιζε πιο πολύ και ή πλατεία δέχονταν συνεχώς τήν ζωντάνια, τίς φωνές, τίς τρέλλες και τό κλάμα των παιδιών κάθε ηλικίας. Πόσο όμορφο είναι έτσι τό χωριό μας! Μέ τήν παρουσία μας και τή ζωή μας δίνουμε και σ' αυτό ζωή κι όμορφιά. Ή παραμονή έφτασε. Οι έτοιμασίες άρχισαν από τό πρωί. Ήτανε περισσότερο γάλα και έτοιμασαν τό ώραίο γιαούρτι.

Ό Άηδόνης και ό Λάκος έτοιμάζαν τά σφάγια πού διάλεγε ό καθένας από τό μικρό κοπάδι πού είχαν οδηγήσει στό χωριό. Τ' απόγευμα οι πίτες έτοιμάστηκαν, ψήθηκαν και μοσχοβόλησε τό χωριό. Και ή καθαριότητα άπλώθηκε σέ σπίτια, αυλές, δρόμους και σοκκάκια και έκανε τίς όψεις όλων νά αστράφτουν.

Τό χωριό κοιμήθηκε ήσυχο για νά ζυπνήσει κεφάτο τήν ήμέρα της γιορτής του "Αι - Λια. Τό ξεμέρωμα μάς βρήκε όλους στό πόδι και μερικούς μάλιστα στόν "Αι - Λια όπου κοιμήθηκαν. Ύπνο πού πολλοί ζήλεψαν. Τά αυτοκίνητα άρχισαν ν' ανεβαίνουν τόν έλικοειδή καλοσυντηρημένο δρόμο, πού περνά μέσα από κατάφυτα γραφικά τοπία. Μόλις φτάνουν στά σάδια του "Αι - Λια μέ τήν κρυστάλλινη βρύση, μαζεύουν, ξύλα, ανάβουν φωτιές, στήνουν φούρκες και τά ψητά άρχίζουν τό άτέλειωτο γύρισμα. Στρώνουν οι κυρές τίς κουβέρτες κάτω από τόν άτέλειωτο παχύ ίσκιο. Τά καρπούζια και τά ποτά τοποθετούνται στό κρυστάλλινο νερό της πηγής. Τό μέχρι χθές ήρεμο και γαλήνιο τοπίο γέμιζε ζωή, κίνηση και βοή. Άλλοι συζητούν, άλλοι κάθονται στίς σκιές των δέντρων, άλλοι πίνουν κανένα ποτηράκι μέ τό ώραίο και νόστιμο κοκορέτσι πού φρέσκο βγήκε από τήν φωτιά και τά παιδιά παίζουν άμέριμνα μέσα στήν άγκαλιά της άνόθευτης και άμόλυπτης φύσης.

Μερικές ομάδες ανηφορίζουν προς τό γραφικό έκκλησάκι του "Αι - Λια, ανάβουν ένα κεράκι στή χάρη του και νοερά προσεύχεται ό καθένας μόνος του, μιά και κάποιος σοβαρός λόγος ανάγκασε τόν παπα μας νά μείν υποχρεωμένος νά τελείσει Θεία Λειτουργία.

Όλοι ζούν ώραιες στιγμές. Οι νέοι διώνουν ένα όμορφο παρόν και οι ήλικιωμένοι τό νιώθουν νοθευμένο μέ χίλιες δυό αναμνήσεις και θύμησες των περασμένων χρόνων. Ό καθένας μέ τόν τρόπο του ζει έντονα αυτή τήν ήμέρα της γιορτής.

Και νά ακούστηκε τό πρώτο τραγούδι από τό συγκρότημα του Μιχ. Πανουσάκου. Ρίγη χαράς και συγκίνησης σκορπίζονται και κάποια μάτια βουρκώνουν. Τά όργανα παίζουν διαρκώς και τά τραγούδια από καρδιά σέ παρία μέ τόν Καρπούλη πάντα πρωτοστάτη, άκούγονται εύχάριστα από όλους μας. Σέ λίγο τό γεροντικό τραπέζι στρώνεται. Τά ψητά είναι έτοιμα και περιμένουν νά χαρίσουν τήν ξεχωριστή νοστιμια τους. Οι δυό Ιερείς του χωριού μας πού τώρα είχαν έλθει, εύλογοϋν τό κοινό τραπέζι και τό φαγοπότι άρχίζει. Όλοι εύφραίνονται μέ τίς λιχουδιές του ύπαθριου τραπέζιου και όλων ή όρεξη είναι κορυφωμένη μέσα στή γεμάτη δευγόνο και γραφικότητα φύση, μέ τό κρυστάλλινο νερό πού σέ κάνει πάντα νά πεινάς. Τήν ώρα αυτή όλοι σχεδόν πίνουν άλλα ποτά, του ανθρώπου επινοήματα, ή πηγή όμως περιμένει νά σβήσει τή δίψα του κεριού και της χαράς. Και τό γλέντι γρήγορα άρχίζει. Άνοίγουν τό χορό οι γεροντότεροι και δίνουν μετά τή σειρά σ' τ' νεατά. Όλοι θαυμάζουν τή λεζεντιά τους και σμένει κάτω από τά θαθίσκικωτα δέντρα. Γονείς καμαρώνουν τά παιδιά τους, παπούδες τά εγγόνια τους και ό άτέλειωτος εύχάριστος γύρος συνεχίζεται. Από τό χορό δέν λείπουν και μικρά παιδιά πού δειλά μαθαίνουν τά πρώτα βήματα των ώραίων τοπικών χορών μας και άλλα δέν δισταζουν νά σύρουν τό χορό σίγουρα για τίς ικανότητές τους. Μέ τό λιόγευμα έ χορός στοματάει. Ή ώρα της επιστροφής έφτασε όλοι γυρίζουν στό χωριό έχοντας έκδηλη στά πρόσωπά τους τήν εύχαρίστηση και τή γλυκιά κόπωση της μέρας πού πέρασε. Μετά από μιά μικρή ανάπαυλα τό γλέντι και πάλι άρχίζει στήν κατάρωτη πλατεία του χωριού. Γεμάτη ή πλατεία από κόσμο παρακολουθεί τό χορό στόν όποιο και πάλι δεσπόζει ή νεολαία. Ως τά μεσάνυχτα βασιλεύει τό κέφι και ή χαρά.

Έτσι τελειωσε και πάλι ένα όμορφο πανηγύρι στό μικρό χωριό μας. Σέ λίγο ό ύπνος σφάλιζε τά βλέφαρα όλων μας. Στό μικρό χωριό μας άπλώθη κι μιά όρσοτερή γαλήνη και μόνο ό γκιώνης συνέχιζε νά μάς νανουρίζει όλονυχτίς μέ τή μονότονη μουσική του. Και του χρόνου εύχόμαστε νά ξαναγιορτάσουμε όλοι μέ υγεία και χαρά και νά είμαστε ακόμα περισσότεροι. Νά μή λείψει κανείς αυτή τή μέρα της γιορτής.

Κώστας Άθανασόπουλος

ΑΥΤΟ ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ;

Τό πιο γέρικο δένδρο του κόσμου είναι μιά καστανιά, πού βρίσκεται στίς πλαγιές της Αίτνας από τήν εποχή του Πλίνιου. Είναι 1.960 χρόνων και ό κορμός της έχει περιφέρεια 58 μέτρα!

Βρέχει ραγδαία. Κάποιος μπαίνει σ' ένα έξοχικό καρενεδάκι και τινάζει τά ρούχα του λέγοντας:

—Τί βροχή! Σωστός κατακλυσμός!

—Τί θά πει κατακλυσμός; ρωτάει ένα γκαρσόνι.

—Δέν ξέρεις; Δέν διάβασες τήν ιστορία του Νώε με τά ζώα;

—Όχι άπαντάει αυτός, αλλά μή σάς φανεί παράξενο, έχω νά ανοίξω έφημερίδα μιά δδομάδα!

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ. ΔΕΙΞΤΕ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΙΝΕΤΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Γνωρίζουμε σέ όλα τὰ μέλη μας, χωριανούς και πατριώτες μας, πώς ο σύλλογος μας εν ὄψει αγοράς ακινήτου με τὰ χρήματα του κληροδοτήματος Κουκουμπάνη, καθώς και τὰ οικονομικά του συλλόγου μας, τὰ ὅποια δέν ξεπερνούν συνολικά τις 850.000 δρ. βρίσκεται στην δύσκολη θέση νά σᾶς καλέσει και νά ζητήσει ἔκτακτη εἰσφορά ἀπό ὄλους μας. Δεδομένου ὅτι θά χρειασθοῦν ἀκόμη 350.000 δρχ. περίπου γιά αγορά, ἐφορία κ.λ.π.

Καλοῦμε ὄλους σας, νά συνεισφέρετε ὅσο εἶναι δυνατόν περισσότερο. Φιλοδοξοῦμε βέβαια νά καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια σάν Δ. Συμβούλιο νά ἐνισχύσουμε τήν προσπάθεια αὐτή με κάθε δυνατό μέσον. ἐκδηλώσεις, λαχειοφόρο κ.λ.π.

Τό ὄνομα κάθε χωριανού, κάθε πατριώτη θά γραφεί σέ μαρμαρίνη πλάκα πού θά ἀναρτηθεῖ σέ περίοπτη θέση στό χωριό μας. Θά ἀναρτηθεῖ δέ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ καταστατικοῦ μας. Μεγάλος εὐεργέτης ὁποιος προσφέρει κατ' ἐλάχιστον 10.000 ὀρχ. εὐεργέτης ὁποιος καταβάλλει 5.000 δρχ. και δωρητής ὁ καταβάλλων 1.000 δρχ. θά περιμένουμε τήν ὅσο τό δυνατό μεγαλύτερη ἀνταπόκριση σας στό κάλεσμα μας αὐτό. Εἶμαστε σίγουροι πώς τό Ἡπειρωτικό πνεῦμα θά δείξει και πάλι τήν μεγαλοσύνη τῆς ἀγάπης του γιά τήν ἰδιαίτερη πατρίδα μας.

Ἀθήνα: 14 - 8 - 80

Ἀγαπητοί Συμπatriώτες,

Με μεγάλη χαρά ἔλαβα τήν «Φωνή τῆς Ὀξυᾶς» και ἀισθάνομαι τήν ἀνάγκη νά σᾶς εὐχαριστήσω, ἀλλά και νά σᾶς συγχαρῶ διά τό τόσο σπουδαῖο πνευματικό ἔργο πού ἐπιτελεῖτε. Ἡ φωνή τῆς Ὀξυᾶς, ὄχι μόνον πρέπει νά κυκλοφορῇ, ἀλλά ἀν εἶναι δυνατόν και πύ συχνά. Διά τῆς παρούσης ἐπιστολῆς μου θά ἤθελα νά συγχαρῶ τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῆς Ὀξυᾶς, διότι ἐπί ἐν ἔτος περίπου πού συνεργασθῆκαμε σέ διάφορες ἐκδηλώσεις τῶν ἀδελφοτήτων μας εἶδα ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί προσπαθοῦν και μοχθοῦν σάν πραγματικοί πατριώτες — Ἡπειρώτες — Πέτυχαν τόσα πολλά. Ὅσα δέν πέτυχαν σύλλογοι με 1000 και 3000 ἄτομα. Δημιούργησαν και δημιουργοῦν κλίμα πατριωτισμοῦ, ἀγάπης και πνευματικῆς ἀναπτύξεως.

Θεωρῶ ὑποχρέωση νά τούς συγχαρῶ διά τήν πρωτοβουλίαν πού πήρανε γιά τήν δημιουργία τῆς ὁμοσπονδίας Ἀδελφοτήτων Κόνιτσας, γιά τίς ὁμορφές ἐκδηλώσεις πού προγραμματίζουν και γενικῶς δι' ὄλας τίς ἐνεργείας των, εὐχόμενος κάθε ἐπιτυχία εἰς τούς σκοπούς των πού γέμουν Πατριωτισμοῦ και ἀγάπης.

Με ἀπειρη ἀγάπη και ἐκτίμηση

Παν. Φ. Νάτσος

Δικαστικός Γραμμ.

τ. Γεν. Γραμματεῦς

Ἀδελφότητος Λαγκαδιωτῶν

Εὐχαριστοῦμε θερμά τόν πατριώτη μας Π. Νάτσον

γιά τό ὁμορφο γράμμα του και τοῦ εὐχόμεσθε κάθε ἐπιτυχία στή νέα του θέση ὡς Δικαστικοῦ Γραμματεῦς.

Χαρήκαμε δέ ἰδιαίτερα πού παρέμεινε και πάλι ἐδῶ και δέν μετετέθη. Ἐνας καλός πατριώτης ἀκόμη και ἔξω ἀπό τό Δ.Σ. ὅταν θέλει πάντα προσφέρει.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ — ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ — ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἀπό Νάουσα:

Γνήσιο Σελτσιώτικο — χρώμα και πολύ κέφι ἐπικράτησε στό σπίτι τοῦ Τάκη Ζούκη πού πάντρεψε τό γιό του Ἀντώνη με τήν ὄραία και πολύφερνη νύφη Ἐλένη Βαλταδώρου στις 6 Ἰουλίου 1980 στή Νάουσα.

Γλεντοκόπησαν οἱ χωριανοί μας ὡς τό πρωί τῆς Δευτέρας. Τούς νόνυμφους στεφάνωσε ὁ χωριανός μας Παντελῆς Κυπαρίσσης πού ἦρθε γι' αὐτό ἀπό τήν Ἀθήνα. Νά ζήσουν εὐτυχισμένοι κι ὁ κουμπάρος πάντα ἄξιος.

Ὅλοι οἱ Ζουκιοί ἐδῶ στή Νάουσα, ἐκτός ἀπό τὰ ἄλλα ἔχουν και τήν εἰδικότητα τοῦ μελισσοκόμου και τήν ἀποκλειστικότητα παραγωγῆς ἀνθομελιῦ και γνήσιου βασιλικῦ πολτοῦ, πού τόσο σπανίζει γιὰτί εἶναι τό πολυτιμότερο ἀλεξιθήριο παθήσεων και γύρατος.

Ἀπό Θεσσαλονίκη:

Στις 20 - 7 - 80 ἔγιναν ἐδῶ οἱ γάμοι τῆς καθηγήτριας Σοφίας Δ. Ζούκη με νέον ἐπιχειρηματία ἀπό τήν Κασσάνδρα Χαλκιδικῆς. Ἀνάμεσα στό πλῆθος τῶν καλεσμένων οἱ χωριανοί μας ἔλαβαν με τήν ἀπουσίαν τους, δικαιολογημένα γιὰτί ἦταν ὄλοι συγκεντρωμένοι στό πανηγύρι τοῦ "Αι - Λιά" Ἀκόμη και ἡ οἰκογένεια τοῦ μόνιμα ἐγκατεστημένου στή Θεσσαλονίκη Γιώργου Ἰω. Κυπαρίσση, ὀπτικοῦ, δρῖσκονταν στήν Ὀξυᾶ. Ἄς εἶναι ὁ βίος τοῦ νέου ζευγαριοῦ ἀνθόσπαρτος και εὐτυχισμένος.

Ἀπό Καστοριά:

Ὁ Γυναγιώτης Α. Κυπαρίσσης ἐγκατεστημένος μόνιμα σάν ἐπιχειρηματίας γουναρικών στήν Λωζάνη Ἐλβετίας ἔφτασε οἰκογενειακῶς ἐδῶ φιλοξενούμενος ἀπό τίς ἐδῶ ἐγκατεστημένες οἰκογένειες τῶν ἀδελφῶν του Λουκά, Θεμιστοκλῆ, Νίκου και Χαρίκλειας, καθώς και τήν οἰκογένεια τοῦ ἀδελφοῦ του Παντελῆ ἐγκατεστημένου στήν Ἀθήνα.

Ἀπό Ὀξυᾶ:

Ἡ οἰκογένεια Ἀνδρέα Μαργαρίτη ἀπόκτησε γιό και τούς εὐχόμεσθε νά τούς ζήσει.

Στις 21 Ἰουλίου 1980 στόν κατάμεστο ἀπό μικρούς και μεγάλους ναό τοῦ "Αι - Νικόλα" τοῦ χωριοῦ μας ἡ οἰκογένεια Χρήστου Βαδάση βάφτισε τό γιό της. Ἀνάδοχος ὁ Γιώργος Παπακρήστος. Στό νεοβαπτισθέν δόθηκε τό ὄνομα Πασχάλης.

Τούς εὐχόμεσθε νά τούς ζήσει.

Με φυσικότητα, λιτότητα ἀλλά και καθάρια χωριάτικη ἐπιστημότητα κι ἀγνή σελτσιώτικη διαδικασία πανηγυρίστηκε κι ἐφέτος ἡ γιορτή τοῦ προφήτη Ἡλία. Τό προσκλητήριο τοῦ συνεργάτη μας πού δημοσιεύτηκε στό προηγούμενο φύλλο μας εἶχε ὀπωσδήποτε τήν πλατεία και θαθεῖα ἀπήχησή του. Ἀργά στό χωριό μας μας ἐπισκέφθησαν και ἡ τυπική ἀντιπροσωπεία τῆς Χωροφυλακῆς με ἐπικεφαλῆς τόν Διοικητή Πυρρογιάννη. Εὐχόμεσθε και τοῦ χρόνου καλύτερα.

Μέσα σέ μιά εβδομάδα, μέ μιά έπαινετή εξόρμητη και ταχύτητα, θεμελιώθηκε, στρώθηκε και χτίστηκε μέ κέρι και όρεξη και σύμπνοια ή έκκλησία τής 'Αγ. Τριάδος. 'Αν οί προϋποθέσεις πού επικράτησαν ώς έδω συνεχιστούν μέ τήν αυθόρμητη οικονομική, ύλική και ήθικη βοήθεια όλων, τό έργο θά τελειώσει γρήγορα ώστε νά γίνει ένα άνεκτίμητο στόλισμα του χωριού μας στον όφαλό του όλου περιγυρου όρίζοντα. Μπράβο τήν ύποεπιτροπή, σ' όσους πρωτοστάτησαν και βοήθησαν μέ προσωπική εργασία και εισφορές και σ' όσους εκδηλώνουν μέ κάθε τρόπο τό ενδιαφέρον τους. 'Όταν τό έργο ολοκληρωθεί, ασφαλώς θά γραφούν και θά ανακοινωθούν τά όνόματά τους.

Παντελής Κυπαρίσσης

'Ενα ακόμη εξ ίσου έπαινετό επίτευγμα είναι και ή κατασκευή εκ νέου του Κοιμητηρίου του χωριού μας. Πολλά εύγε σέ όλους όσους ασχολήθηκαν μέ τό τόσο ιερό τουτο έργο. Τέτοιες προσπάθειες τιμούν αυτούς πού συμβάλλουν και εξυψώνουν τό χωριό μας.

'Από τίς 30 'Ιουλίου ήμέρα Τετάρτη και κάθε Τετάρτη ένα «λεωφορείο» εξυπηρετεί τήν συγχωριανική σύνδεση του χωριού μας μέ τήν Κόνιτσα.

Πρόκειται δέβαια γιά ένα φορτηγό πού διαθέτει δύο τειρές καθισμάτων. Τό μόνο μεγάλο μειονέκτημά του είναι ή πολλή σκόνη πού πνίγει και κάνει άγνωριστούς τούς επιβάτες. 'Ας ευχηθούμε, αυτό νά γίνει άπαρχή, ώστε μελλοντικά κάποιο κλειστό και πιά άνετο λεωφορείο νά εξυπηρετεί άνθρωπινότερα τούς χωριανούς μας.

Τό πρώτο δεκαήμερο του Αύγουστου, επισκέφτηκε τό χωριό μας ό συγχωριανός και λάτρης του χωριού μας 'Ελευθέριος Γραικός μέ τήν αδελφή του κ. 'Αγάθη. Κατά τήν όλιγοήμερη παραμονή του, στή γενέτειρα των προγόνων του μας προσέφερε δύο ξεχωριστές βραδιές μέ τίς όμορφες προβολές πού έκανε.

Χαρήχαμε τίς επιτυχημένες ταινίες μικρού μήκους πού ό ίδιος κινηματογράφησε. 'Ήταν αλήθεια μιά θαυμάσια προφορά του πού όλοι θαυμάσαμε και συγχαρήκαμε. Τόν ευχαριστούμε πολύ.

K.A.

'Άμεση, επιτακτική και επίκαιρη επίδιωξή μας, τώρα πρέπει νά ναι ή πραγματοποίηση του όνειρου σύνδεσής μας μέ τήν εθνική όδό από Θεοτόκο, όπως έγιναν στό παρελθόν μελέτες και αναγνωρίσεις από Νομαρχία και 'Υπουργείο. Πρέπει νά συντονίσουμε τίς ενέργειές μας μέ εκείνες των αδελφοτήτων και κοινοτήτων Βουρμπιάνης — 'Ασημοχωριού — Χιονιάδων — Γοργοτάμου και Πληκατίου κι ακόμα Λυκόραχης — Λαγκάδας — Πλαγιάς και Κάντισκου.

'Από 'Αθήνα:

'Η οικογένεια τής κ. Ντίνας Βαθανάτσου - Πορφύρη, εδάπτισε τόν υιόν της, στήν 'Αγία Φωτεινή Ν. Σμύρνης. Νονά ή δίδ 'Ερμιόνη 'Ιωάν. Πορφύρη. Στό νεοβαπτισθέν δόθηκε τό όνομα 'Αλέξανδρος. Εύχόμαστε όλόψυχα νά τούς ζήσει.

'Η οικογένεια Βασ. Ζούνη εδάπτισε τήν κόρη του. Νονά ή δίδ Λίχ. Μπάοκη. Τό όνομα αυτής Δέσποινα.

'Η οικογένεια Γεωρ. Τσίμα στις 27 Αύγουστου 1980 άπόκτησε μιά χαριτωμένη κορούλα. Τούς εύχόμαστε όλόψυχα νά τούς ζήσει.

'Ο κ. Κώστας Γεωργακόπουλος και ή δίδ Εύτυχία 'Ανδρονιάδη τελούν τούς γάμους των στις 28-9-1980 στήν 'Αγ. Βαρβάρα ('Ανω Πατήσια) στις 8 μ.μ. Τούς εύχόμαστε όλόψυχα κάθε εύτυχία.

Στις 11-8-80 τό ζεύγος Παναγ. και Γαρυφ Νάτσι από τήν Λαγγάδα άπόκτησε τό πρώτο τους κοριτσάκι. Τούς εύχόμαστε όλόψυχα νά τούς ζήσει.

Μετά από κάταγμα στό πόδι, νοσηλεύεται στό ΚΑΤ Κηφισιάς ό χωριανός ιερέας μας Παπα-δημήτρης Μαργαρίτης. Του εύχόμαστε όλόψυχα ταχεία ανάρρωση.

'Ο κ Χρήστος Ζήρος προσεφέρθη και μετέφερε δωρεάν τούς χωριανούς γιά τόν Προφ. 'Ηλία. 'Επίσης όπως μας πληροφόρησαν, μετέφερε και τά ύλικά γιά τήν άνέγερση τής 'Αγ. Τριάδος 'Οξυάς. Τό Δ.Σ. τόν συγχαίρει και τόν ευχαριστεί γιά τήν προσφορά του αυτή.

Στις 21-8-1980 ό Παπαχρήστος Εύριπίδης και ή δίδ Ευσταθιάδου Χριστίνα τέλεσαν τούς γάμους των. Τούς εύχόμαστε κάθε εύτυχία στή νέα τους ζωή.

'Από τόν κ Κυπαρίσση Γεώργιο του Βασιλείου, λάβαμε τήν συνδρομή του γιά τήν Φωνή τής 'Οξυάς. Τόν ευχαριστούμε.

'Από τόν χωριανό μας Κώστα Κυπαρίσση λάβαμε τή συνδρομή του γιά τήν Φωνή τής 'Οξυάς και τόν ευχαριστούμε.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΜΑΣ;

'Αλήθεια, πριν τό καλοκαίρι είχε γίνει κάποια προσπάθεια από μέρους του συλλόγου μας, γιά τήν ίδρυση μιάς όμοσπονδίας τής έπαρχίας μας, τής έπαρχίας Κονίτισης. Είχε όρισθεί μάλιστα και κάποια επιτροπή. Τώρα πού πέρασε τό καλοκαίρι και γυρίσαμε σχεδόν όλοι τσά λημέρια μας ανανεωμένοι και όποσδήποτε ένήμεροι, γύρω από τό σχέδιο καταστατικού τής όμοσπονδίας μας, τί θάλεγε ή επιτροπή νά γινόταν κάποτε κάποια αρχή; 'Ο σύλλογός μας είναι πάντα στή διάθεσή της γιά όποιαδήποτε βοήθεια ή συμπαράσταση ήθελε ζητήσει. Θέλω δέ νά πιστεύω πως επιθυμία όλων μας είναι νά γίνει ή όμοσπονδία αυτή πού πολλά θά μπορούσε νά προσφέρει στον τόπο μας. Σ' αυτά τά χωριά πού μέρα μέ τή μέρα βυθίζονται στό μαρασμό και τήν ερήμωση.

Περιμένουμε λοιπόν τό σήμα του συναγεριμού. Κάθε καλόπιστος πατριώτης, ως είναι έτοιμος νά δώσει τό παρόν, παραμερίζοντας κάθε άλλη σκέψη από τό μεγάλο του, γιά τούς σκοπούς τής όμοσπονδίας. Μέ τό πρώτο σάλπισμα, όλοι παρόντες γιά ένα καλύτερο αύριο. τής ιδιαίτερης Πατρίδας μας.

'Ο Κων-νος 'Ηλ. Κυπαρίσσης προσέφερε 500 δρχ. υπέρ του ταμείου αλληλοβοηθείας, εις μνήμην του πατρός του.

Τό Δ.Σ. τόν ευχαριστεί θερμά.